

[Nyhøe Andersen.]

de forslag til lovændringer, som i den anledning måtte blive nødvendige, bliver fremsat for folketinget umiddelbart efter åbningen i oktober, sådan at de administrative myndigheder både i stat og kommune i god tid før april kan have klarhed over de nye regler. Hvis det er tilfældet, er det forståeligt, hvis regeringen gerne vil drøfte de politiske muligheder for sådanne lovændringer nogle uger før åbningstalen skal afleveres. Det er vel en drøftelse, der ikke kan siges at gribe ind over for regeringens administrative svar, og derfor er det efter vores opfattelse dette spørgsmål om ændringer i grundlaget for de løvbundne udgifter, man under disse påtænkte forhandlinger bør interessere sig for, og vi er da i venstre parat til at medvirke aktivt til, at der i den henseende kan nås resultater.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Statsministeren var så venlig før at give os en kort historisk redegørelse for boligforhandlingerne, men statsministeren svarede ikke på det spørgsmål, der blev stillet.

Nu har vi jo en udmærket offentlig forhandling her i salen, som grundloven foreskriver. Vi har hørt statsministeren og en yderst rigtig og interessant tale af hr. Nyhøe Andersen, og om lidt kan vi, forstår jeg, forvente en tale af hr. K. Helveg Petersen, som jeg glæder mig til at høre. Men så er der vel egentlig heller ingen grund til at fortsætte disse forhandlinger, før vi hører fra regeringen, hvad det egentlig er, den vil.

Vi har jo lagt mærke til, at det, man interesserer sig mere for fra regeringens side, fra hr. Morten Langes side, er de forhandlinger, der skulle føres bag den lukkede dør for at stykke den aftale sammen, som hr. Morten Lange sagde forelå, hvad den altså ikke gjorde.

Jeg kan ikke se nogen grund til at fortsætte forhandlingerne om vigtige økonomiske og andre spørgsmål, medmindre vi kan få at vide af regeringen, hvad det er, regeringen har aftalt, hvilken økonomisk politik der ligger i denne aftale.

K. Helveg Petersen: Jeg skal ikke blande mig i dette opgør, der på så frugtbar måde

er i gang, men vil gerne sige lidt om, hvordan man efter min opfattelse måske kan handle fra folketingets side for at komme i en mere frugtbar situation i fremtiden.

Misforstå mig ikke — jeg mener ikke, at man kommer uden om holdninger og politiske opfattelser, som står over for hinanden, men jeg mener, som jeg har været inde på det nogle gange, at folketinget i den måde, det arbejder på, kan gøre en hel del for at undgå, at vi misforstår hinanden og taler forbi hinanden.

Hr. Orla Møller sagde i sin ordførertale, at folketinget kan være sit arbejde bekendt, og det mener jeg vi kan. Der udføres et godt arbejde i tinget, men vi hæmmes af, at vi ikke har arbejdsformer, der er tidssvarende.

Hvis vi kunne løse op for den stivhed, der præger den måde, vi arbejder på, er det min bestemte opfattelse, at så kunne vi få en virkning på det politiske arbejde, der ville medføre, at nye kræfter kunne udløses.

Nu skal jeg ikke gentage de argumenter, jeg tidligere har været inde på, bl. a. under forhandlingerne om folketingets forretningsorden, men blot understrege, at skal der være bund i folketingets bestræbelser for at gennemføre besparelser, for at sanere, er det nødvendigt, at vi har større overblik over den lovgivning, den administration, hvorfra de statsudgifter, der skal formindskes, hidrører.

De metoder, der hidtil er anvendt, hvad enten det drejer sig om kulegravningsbanden eller andre mere spontane aktiviteter og initiativer, der er sat i gang, slår ikke til, og jeg tror heller ikke, en augustsamling af ordførere eller andre slår til. Jeg tror, at folketinget ville være vel tjent med, om vi kunne indføre ordninger, der svarer til den, som vi fik igennem budgetoversigten, den oversigt, som alle var så glade for, og hvori man søgte at belyse nogle af de centrale problemer i statens budgetlægning, samtidig med, at man i redegørelsen samlede en række generelle oversigter og bilag.

Vi mener, at denne redegørelse bør fortættes af de enkelte ministerier, så vi får en oversigt over, hvad der foregår i dette ministerium, over den lovgivning, der er, over den administration, der findes, den sammenhæng, der er imellem lovgivningen i det enkelte ministerium og lovgivningen i andre ministerier, forbindelsen til den lokale admi-